

Čitanja od dana: Kol 1,21-23; Ps 54,3-4.6.8; Lk 6,1-5

Navještaj svetog Evandjelja

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Jedne subote prolazio je Isus kroz usjeve. Učenici su njegovi trgali klasje, trli ga rukama i jeli. A neki farizeji rekoše: »Zašto činite što subotom nije dopušteno?« Odgovori im Isus: »Zar niste čitali što učini David kad ogladnje on i njegovi pratioci? Kako uđe u Dom Božji, uze, pojede i svojim pratiocima dade prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko, nego samo svećenici?« I govoraše im: »Sin Čovječji gospodar je subote!«

Riječ Gospodnja.

Prigodna propovijed

Od samog početka Isusova javnog nastupa, raspravu o svetkovanju subote, koja se vodila između Isusa i farizeja, uvijek je pratila žustra rasprava.

Za evandjelje imamo događaj kad apostoli krše subotnji počinak na dva načina: hodaju više nego što su farizeji smatrali dopustivim i pripravljavu jelo trljajući rukama zrelo klasje, što također po farizejskoj teologiji predstavlja previše rada u dan obaveznog počinaka.

Isus im odgovara na način da ih najprije upućuje na Pismo i tako svojim protivnicima odgovara njihovim argumentima. Isus navodi slučaj Davida kojega progona Šaul. U stvari, ne radi se o suboti, ali David i njegovi drugari poslužili su se kruhom koji je bio prikazan Bogu u svetištu, iako je taj kruh bio samo za svećenike (Lev 24,5-9). Ali razlog je očit: čovjek je u svojoj nevolji važniji od propisa.

Tako je i nerad subotom usmjeren na čovjekovo dobro; na njegov počinak, kako bi se u slobodi i miru mogao susresti sa svojim Bogom i bližnjima.

U toj raspravi, Isusu je stalo do toga da povрати suboti njezin izvorni smisao. Izvorno je ona bila pokušaj da se zaštite siromasi i društveno slabi; da im se omogući odmor i slobodno vrijeme kao nadoknada za težinu radnoga tjedna. Subota je bila i zato da čovjek, poput samog Gospodina, otpočine dušom i tijelom od svoga rada i da ga posveti u molitvi i razmatranju Božje riječi. Zato bi subota trebala čovjeku donositi mir, radost i slobodu, a ne život proveden u strah zbog mogućih kršenja mnoštva zapovijedi koje se na nju odnose.

Isus, tako nastupajući, prikazuje sebe kao onoga koji je uvijek na strani čovjeka jer dopušta iznimku od obaveznog subotnog počinaka ako se radi o zbiljskoj čovjekovoj potrebi. Isus ima na umu Dan Gospodnji koji je čovjeku u prilog, a ne koji zarobljava pojedinca punog potreba i nevolja.

Isus zato napada zakon koji je sam sebi svrha, ali tako pokazuje i svoju punomoć dobivenu od Boga: On je zaista Sin Čovječji koji je vlastan davati novi vjerski sadržaj. On je uistinu Gospodar subote!

Draga braćo i sestre. Bog je Židovima darovao subotu kao Dan Gospodnji, a nama je darovana nedjelja kao Dan Gospodnji, jer toga je dana Gospodin naš Isus Krist uskrsnuo od mrtvih. Toga dana je pobijedio sotonu, grijeh pa i samu smrt. To je uistinu Dan Gospodina Isusa; Dan Gospodnji.

Dan koji nas želi osloboditi svakidašnjih poslova kako bi mogli štovati Boga u zahvalnom bogoslužju zbog darovanog nam spasenja i zbog svega dobra koja primamo iz njegove ruke. To je dan kada se trebamo radovati Bogu koji je i nama naklonjen i koji nam omogućuje da budemo više ljudi: vjere, nade i ljubavi u odnosu na svoga Boga, na nas same i na našu braću i sestre po vjeri. Svetkovanje nedjelje nas želi približiti Bogu i čovjeku koji je stvoren na sliku Božju.

O takvom svetkovanju Dana Gospodnjeg govori Konstitucija o liturgiji u br.106, te Zakonik crkvenog prava u kanonu 1247: "Nedjeljom i drugim zapovijedanim blagdanima vjernici su obavezni sudjelovati u misi; osim toga, neka se uzdrže od onih radova i poslova koji priječe iskazivanje štovanja Bogu, radost vlastitu danu Gospodnjem ili potreban odmor duše i tijela".

Vidimo kako je vrhunac našeg svetkovanja nedjelje sudjelovanje na Euharistijskom ili misnom slavlju u kojemu susrećemo Uskrsloga Gospodina. Susrećemo ga u zajednici vjernika, u njegovoj Riječi, a osobitu u Svetoj Pričesti.

Isus nas tu susreće kako bi mi, nakon tog susreta, svojim životom bili svjedoci njegove prisutnosti među ljudima.

Tako vidimo da bogoslužje i naš svagdašnji život trebaju tvoriti jednu cjelinu, jer se međusobno prožimaju i nadopunjuju. Ono što u crkvi ispovijedamo, to u svagdašnjem životu trebamo svjedočki živjeti. Zato naš odlazak na svetu misu ne smije biti samo jedna zapovijed koju moramo izvršiti kako ne bi sagriješili, već naš radosni i slobodni susret sa Gospodinom. Mjesto i vrijeme gdje naš život susreće Boga koji je život i koji nam tu pokazuje kako živjeti kao Božje dijete. Mjesto i vrijeme gdje se napunjamo: Božjom snagom, životnim smislom, radošću i okrepom nakon dana: rada, umora, briga i problema života.

Danas, na prvu subotu u mjesecu rujnu, pozvani smo moliti za sveta duhovna zvanja, jer u slici apostola, koji sa Isusom prolaze kroz usjeve, prepoznamo: biskupe, svećenike, đakone, redovnike i redovnice – one koji su na Isusov poziv krenuli da budu njegovi radnici na Božjoj njivi ovoga svijeta. Prepoznamo one preko kojih Isus i danas dolazi svome narodu kako bi ga poučavao, predvodio, branio i pomagao u svim njihovim životnim potrebama.

U toj slici, osobito prepoznamo biskupe i svećenike. Oni su ti koji u svetoj misi uzimaju u svoje ruke plod mnoštva klasja – kruh, kako bi ga u zahvalnoj molitvi, po Duhu Svetom, pretvorili u Isusovu živu prisutnost.

Bez svećenika, u našim župnim zajednicama, teško možemo zamisliti naša sveta Euharistijska slavlja, jer bez njih ne bi bilo vidljive Isusove prisutnosti koja hrani naše duše i živote na putu prema vječnoj domovini.

Jer svećenik je, na temelju posvećenja kojeg prima sakramentom Svetog Reda, poslan od Oca, suobličen Isusu Kristu; Glavi i Pastiru svoga naroda, da bi živio i djelovao snagom Duha Svetoga na službu Crkvi i za spasenje svijeta. Pozvani smo zato svakodnevno moliti za nova i postojeća duhovna zvanja. Osobito smo pozvani moliti za biskupe i svećenike.

Zato danas molimo: Gospodine, podaj biskupu našem Boži i svim svećenicima snagu Duha Svetoga da njihovi životi održavaju život Isusa Krista. Da po njihovim molitvama i životima među nama bude prisutan tvoj Sin, Isus Krist, koji nas vodi prema vječnom slavlju u Nebu. Amen

---

Molitva vjernika

Braćo i sestre, Krist Gospodin je po svome križu i smrti sama sebe predao za život svijeta. S vjerom ga zamolimo da u ovom slavlju sakramentalnog zajedništva obnovi u nama dar božanskog života.

1. Za Crkvu, kojoj se daruješ u otajstvu Euharistije; da se svakodnevno obnavlja tim darom te i sama postane kruhom koji se lomi za život svijeta, molimo te.
2. Za papu, biskupe i svećenike koji su prvi služitelji svetih otajstava; obnovi ih u svetosti života da budu uvijek dostojni dara što su ga primili, molimo te.
3. Za nova duhovna zvanja; da svojoj Crkvi pošalješ novih djelatnika svetih otajstava i navjestitelja Radosne vijesti, molimo te.
4. Za bogoslove, sjemeništare i sve pripravnike za sveta duhovna zvanja; daruj im vjernost zvanju koje si im podario, molimo te.
5. Za nas okupljene oko stola riječi i stola Euharistije; da nas ovo blagovanje okrijepi za novo zajedništvo sa tobom i za djelotvornu ljubav prema braći ljudima, molimo te.
6. Za našu preminulu braću i sestre; učini ih dionicima nebeske gozbe, molimo te.

Gospodine Isuse Kriste, ti nas u slavlju Euharistije krijepiš svojom riječju i hraniš svojim tijelom i krvlju. Tom spasonosnom hranom obnovi nas da naš život bude trajan hvala tebi, koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

Molitva za sveta duhovna zvanja

Isuse dobri Pastiru,
ti si došao da potražiš
i spasiš ono što je izgubljeno.
Ustanovio si svećenstvo u svojoj Crkvi
da ono u svakom vremenu nastavi tvoje djelo.
Usrdno te molimo;
pošalji radnike na svoju njivu ovoga svijeta.
Pošalji dostojne i vjerne svećenike.
Pošalji svete redovnike i redovnice.
Daj da svi oni koje si izabrao za svoju službu,
slijede tvoj poziv radosna i čista srca.

Jačaj svećenike, redovnike i redovnice u njihovom svetom zvanju.
Blagoslovi djela njihovih ruku i napore njihova života.
Učini da budu sol zemlje i svjetlost svijeta svim vjernicima
po svojoj riječi i primjeru svoga života.
Podaj im mudrost, strpljivost i jakost
da sve rade za tvoju slavu i
da u srcima svih ljudi uspostave tvoje Kraljevstvo,
te privedu povjerene im duše u vječni život.
To molimo tebe koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu
(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije i zapjevati koja prigodna pjesma)